

slag og kan slutte mig til den Motivering, der er givet fra de to ærede Ordførere, som har talt. Saafremt den højtærede Justitsminister ikke havde lovet at fremsætte Forslag til en ny Lov, vilde det ikke have været med Glæde, jeg kunde have tilraadet at stemme for dette Lovforslag, idet det giver Justitsministeren en ganske ubegrænset Bemyndigelse til at træffe visse Foranstaltninger.

Jeg vil gerne gøre den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (H. P. Hansen, Sorø Amt) opmærksom paa, at man kan ikke ganske sammenligne de Forpligtelser, Brandpolitiet har i Byerne, med dem, det har paa Landet. Man kan ikke paa Landet have et saa godt organiseret Brandpoliti, som man kan have i Købstæderne, og jeg maa erkende, at det er første Gang, jeg har hørt Beklagelser, fremsatte fra Købstædernes Side, over, at de i saadanne Situationer som Ildebrand maa komme Landkommunerne til Hjælp. At det ikke er saa hyppigt, det omvendte sker, ligger ganske naturligt i den Omstændighed, at Brandpolitiet paa Landet ikke kan være organiseret under saa faste Former, som det er i Byerne. — Jeg stiller for mit Vedkommende ikke Krav om, at Forslaget skal behandles i Udvalg.

H. P. Hansen (Randers Amt): Jeg ønsker ved dette Lovforslags Behandling at sige nogle Ord om visse Forhold, der er blevet aktuelle i de senere Aar, vort Brandvæsen paa Landet vedrørende. Man er jo i meget høj Grad, ja, næsten i alt overvejende Grad gaaet bort fra at fyre med Kul og over til at fyre med Tørv og Brænde, og det fører med sig, som alle antagelig ved, at Skorstenene meget hurtigere og lettere soder til, end de gør, naar der fyres med Koks eller Kul, og ikke soder til med den løse Sod, der kan fejes ned med en Kost, men derimod med den Sod, man kalder Glanssod. Nu benyttes de 9 Tommers Skorstenene meget almindeligt paa Landet i nye Gaarde og nye Huse, og Resultatet af det Brandtilsyn, Skorstenssyn, man har paa Landet, og den Maade, hvorpaa Landboerne i ret udstrakt Grad opfatter deres Forpligtelse til at holde Skorstenene rene, gør, at der meget hurtigere, end Folk selv tror, kan sætte sig saadanne Lag af Glanssod i Skorstenene, at disse ikke længere har 9 Tommer, men 7 eller 6 eller 5 Tommer Lysning. Og efter Brandlovens Bestemmelser maa de snævre Skorstenene ikke udbrændes, de skal renses. Det kan Folk ikke gøre selv. Nogle Steder paa Landet er

man kommet saa vidt, at man privat engagerer en Skorstensfejer, og jeg vil antage, at den Opfattelse mere og mere gør sig gældende paa Landet, at man staar sig ved at antage en Skorstensfejer til at efterse Skorstenene. Men hvor Sogneraadet ikke finder Anledning til at ansætte en Skorstensfejer fast, kan de enkelte Mænd, der anser det for rigtigt at have en Skorstensfejer til at feje Skorstenene, ikke fri sig for det Ansvar, der paahviler dem efter Brandpolitilovens § 21. Efter § 22 kan Amtmanden efter Overenskomst med vedkommende Sogneforstanderskaber ansætte faste Skorstensfejere og meddele dem Instruks samt fastsætte Betalingen. Og naar saadant er sket, kan Ejerne fri sig for Ansvar, som ellers er underkastede efter § 22.

Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister, at der ikke faar Lov til at gaa to Aar, inden der foretages en alvorlig Revision af Brandpolitiloven, i Særdeleshed saadan som Forholdene er nu, hvor man ikke i nogen videre Grad kan benytte Kul, hvad man ellers stærkt var kommet ind paa, men benytter Tørv og Brænde, der soder stærkt og afsætter Glanssod. Der er ogsaa andre Bestemmelser i Brandpolitiloven, der burde revideres. Jeg er derfor meget ked af den højtærede Ministers Bemærkning om, at han skal have to Aar til at forberede denne Revision. Jeg vil henstille, at Sagen henvises til et Udvalg, at man allerede paa nærværende Tidspunkt foretager de Ændringer, der allerede nu er nødvendige, og som ikke kan vente i to Aar.

Justitsministeren (Rytter): Maa jeg med Hensyn til det ærede Medlem Hr. Hege Lund-Langes Udtalelser sige, at jeg anser mig for tilstrækkelig bemyndiget ved dette Lovforslag til at give de omtalte Dispensationer. Noget andet er, at man selvfølgelig altid maa udvise stor Forsigtighed dermed. Men Bemyndigelsen mener jeg, at Ministeriet har. Hvorledes den skal anvendes i det enkelte Tilfælde, er et andet Spørgsmaal.

Overfor det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Sorø Amt) og det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Randers Amt) vil jeg sige, at naar jeg for nævnte to Aar, betyder det den yderste Termin. Jeg haaber, at man kan komme med et Lovforslag, forinden de to Aar er udløbet. Der er allerede i Ministeriet sat stor Kraft ind paa dette Arbejde. Jeg tror, det vil være meget vanskeligt ved det nærværende Lovforslag at tage saa store Spørgsmaal op som de nævnte, bl. a. Spørgsmaalet om Forholdet mellem Land og By. Det er nemlig